

der overhovedet var Anledning til at røre ved denne Sag, om den Omfordeling, som maatte blive en Folge af de nye Regler, vilde tilfredsstillende Billigheds- eller Retfærdigheds-Raad, og om Sagen ikke af andre Hensyn i alt Fald hellere burde udskydes, og det saa meget mere, som det — hvad der i Motiverne er sagt — er Tilfældet, at Omordningen af Justits- og Politivæsenet er under Overretelse, og denne kan antages at ville føre til Forelæggelse af Forslag derom. Jeg har nu imidlertid efterhaanden dog faaet Lykt til at tage Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger inden 2den Behandling. Af disse Bemærkninger skulde da navnlig den første være den, at det vistnok er en Misforstaaelse, naar det fra flere Sider er udtalt, at Lovforslaget er en Hjælp, der rækkes de mindre Kjøbstæder. Denne Misforstaaelse fremkom fra det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen), og det forekom mig, at den ogsaa laa i den ærede Ministers Foredrag. Dette viser sig i alt Fald ikke gjennemgaaende, naar man gaar ud fra de Beregninger, der ere anstillede, ganske vist for en temmelig kort Tid, saa at de ikke ere fuldkomment paalidelige Faktorer; men naar man gaar ud fra dem, saa kommer man tvertimod til, at af de c. 60 Kjøbstæder, der ere medtagne — Bornholm er jo nemlig holdt udenfor — ville 16 mindre Kjøbstæder avancere op i Udgifter ved den her omspurgte Fordeling paa hele Amtet. Specialiteter skal jeg naturligvis ikke gaa ind paa, men eksempelvis skal jeg blot nævne, at een af disse Smaakjøbstæder, nemlig Grønsjøbing, avancerer op til 5 Gange den nuværende Udgift, medens andre faae et Tilleg af 50 pCt. og derover. De andre Kjøbstæder ville blive forholdsvist lidet paavirkede deraf; store Forandringer sker der ikke, kun enkelte større Kjøbstæder ville faae en væsentlig Binding ved denne Omordning; det er saaledes Tilfældet med Aalborg, Viborg, Aarhus, Fredericia og Næstved. Men som sagt 16 af de mindre Kjøbstæder ville ikke have nogen Binding deraf, saa Tilstedeværelsen af denne Grund til at foretage en Forandring som den foreslaaede tillader jeg mig at benegte. At jeg iøvrigt ikke er meget stemt for Lovforslaget, som det foreligger, ligger tilbøielig i Grunde, som man maatte vil anse for mere underordnede, men som dog for mig have nogen Vægt. Jeg kan ikke ganske se bort fra, at saaledes som Forslaget foreligger, ville dets Bestemmelser forøge den Indblanding af Overværgighederne i Styrelsen af Kjøbstædernes økonomiske Anliggender, som ogsaa iøvrigt er fremmet, siden Kjøbstadkommunalloven af 26de Mai 1868 udkom, efter min Mening noget i Strid med denne Lov. Overværgighederne ville nu faae Leilighed til at indblande sig i økonomiske Forhold, som efter Kjøbstadkommunallovens Aand ikke vedkomme dem. Som en anden Grund skal jeg nævne, at Kjøbstæderne her ville komme til at deltage i Udgifter, som ligge dem temmelig fjernt — jeg tænker der-

ved fornemmelig paa Udgifterne til Amtsreiser —, og paa hvis Størelse Kjøbstadkommunernes Bestyrelser aldeles ingen Indflydelse kunne have. Omvendt faaer et Medlem af Amtsrådet Indflydelse paa Kjøbstædernes Udgifter i disse Retninger, medens Byrådene jo aldeles ikke have eller faae nogen Indflydelse paa Bestemmelsen af de Udgifter, der komme til Fordeling fra Amtens Side. — Dengang denne Sag tidligere var fremme her i Salen, interesserede det mig, at den var kommen frem, fordi jeg haabede, at den skulde føre til Ophevelsen af et unyttigt Omkost, hvis væsentligste Resultat kun er det, at Byen A. det ene Aar bidrager 50 Rd. til Byen B., og Byen B. det næste Aar 70 Rd. til Byen A.; det kan gjennem en Række Aar give et Resultat til Fordel for den ene By og i en anden Række blive til Fordel for den anden; men noget Stort vil der ikke komme ud deraf, og jeg tror, at det statistiske Stof vil støtte denne Antagelse. Jeg antog, da Sagen fremkom, at det vilde føre til, at man simpelthen opgav de bestaaende Omkost, at der vilde blive forelagt et Lovforslag, som gik ud paa, at den hidtil bestaaende Fordeling af visse Udgifter imellem de indenfor Amtets Grændser liggende Kjøbstæder skulde opgives. Det skulde have været mig kjær i saa Tilfælde at have givet Lovforslaget min Stemme. Man var jo derved bleven fri for unyttige Omkost, der, som fremhævet fra flere Sider, savne enhver principiel Begrundelse efter den ringe Forbindelse, der er imellem Anledningerne til Udgifter i den ene og i den anden Kjøbstad; men nu at indføre et større Omkost end det bestaaende synes mig virkelig at savne god Grund, og jeg kan ikke skønne rettere, end at dette i samme Maal savner enhver principiel Begrundelse som den hidtil bestaaende Fordeling. I det Haab, at Stemmningen mulig kunde gaa i denne Retning, at man opgav det nu bestaaende Omkost, saaledes at vi fik en tabula-rasa, indtil en større Forandring maatte foregaa, og at denne Stemning navnlig vil gjøre sig gjældende i det Udvalg, der virkelig vil blive nedsat i Sagen, stemmer ogsaa jeg for denne Sags Overgang til anden Behandling.

W. Petersen: Jeg skal ikke indlade mig paa en Diskussion af selve Sagen og paa at indbegaa de Ytringer, der ere faldne, idet Sagen jo sandsynligvis senere vil gaa til Udvalg og der blive behandlet; men jeg vil strax nedlægge en Protest imod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har benyttet de statistiske Meddelelser, der ledsage de Lovforslag. Jeg tror, at det ærede Medlem tilvisse har taget fejl, idet han ved Sammenligningen har taget Tabel 1 istedetfor Tabel 2; thi, tager man Tabel 1, viser det sig ganske vist, at Udgifterne for Grønsjøbing tilsammen have været 38 Rd., medens den efter Lovforslaget vil komme til at udrede 246 Rd.; men den har i Virkelighed ved Repartition fra de andre Kjøb-